

Marc
Dugain
TSUNAMI

Traducere din limba franceză
de **Diana Gradu**

Lebăda Neagră

Avertisment

Am fost întotdeauna tentați de nemurire, suprema formă de perpetuare a capriciilor omeniești, tocmai pentru că moartea e sfârșitul tuturor deșertăciunilor și al tuturor himerelor care fac viața suportabilă. Miliarde de dolari sunt investite în această cercetare în fiecare an, în special de către giganții digitali al căror proiect este să termine cu Dumnezeu pentru ca omul, în imensa sa modestie, înlocuindu-L, să poată ocupa locul care i-ar fi fost atribuit de către același Dumnezeu dintru început. Dar toate acestea nu-și află rezolvarea mâine, trebuie să ne temperăm entuziasmul. Nu e o întreprindere cu șanse prea grabnice de reușită. Pe de altă parte, este evident că în următorii cinci ani, intervenind direct asupra celulelor, le vom putea întineri cu mai bine de o treime, căpătând astfel certitudinea unei cure de întinerire fără precedent. Această carte vorbește despre acea certitudine.

Prolog

Nu am nicio idee despre destinul acestui text. Aș spune că e mai mult o cronică decât niște memorii. Nu am nicio intenție să-l public în timpul vieții sau să las dispoziții să fie publicat după moartea mea. Totuși, dacă fac efortul de a ține acest jurnal – pe lângă toate îndatoririle pe care le am –, este pentru că există un motiv întemeiat, destul de simplu de explicat: vreau să am o oglindă în care să mă privesc. Această carte există pentru a regăsi omul pe care funcția nu-mi mai permite să-l las să se manifeste, încât să fac față unei forme de adevăr, fără scuzele care ne determină să cedăm atât de ușor. Mă pricep să mint, dar nu vreau să o fac aici, pentru că doresc să răspund în continuare exigențelor funcției care mă obligă să respect adevărul. Am aflat, încă de când am acceptat această demnitate oficială, că nu poți să te încrezi în nimeni. Cu toate acestea, a scrie pentru sine presupune un talent diferit și nu îți iese decât dacă le vorbești celorlalți cu sinceritate.